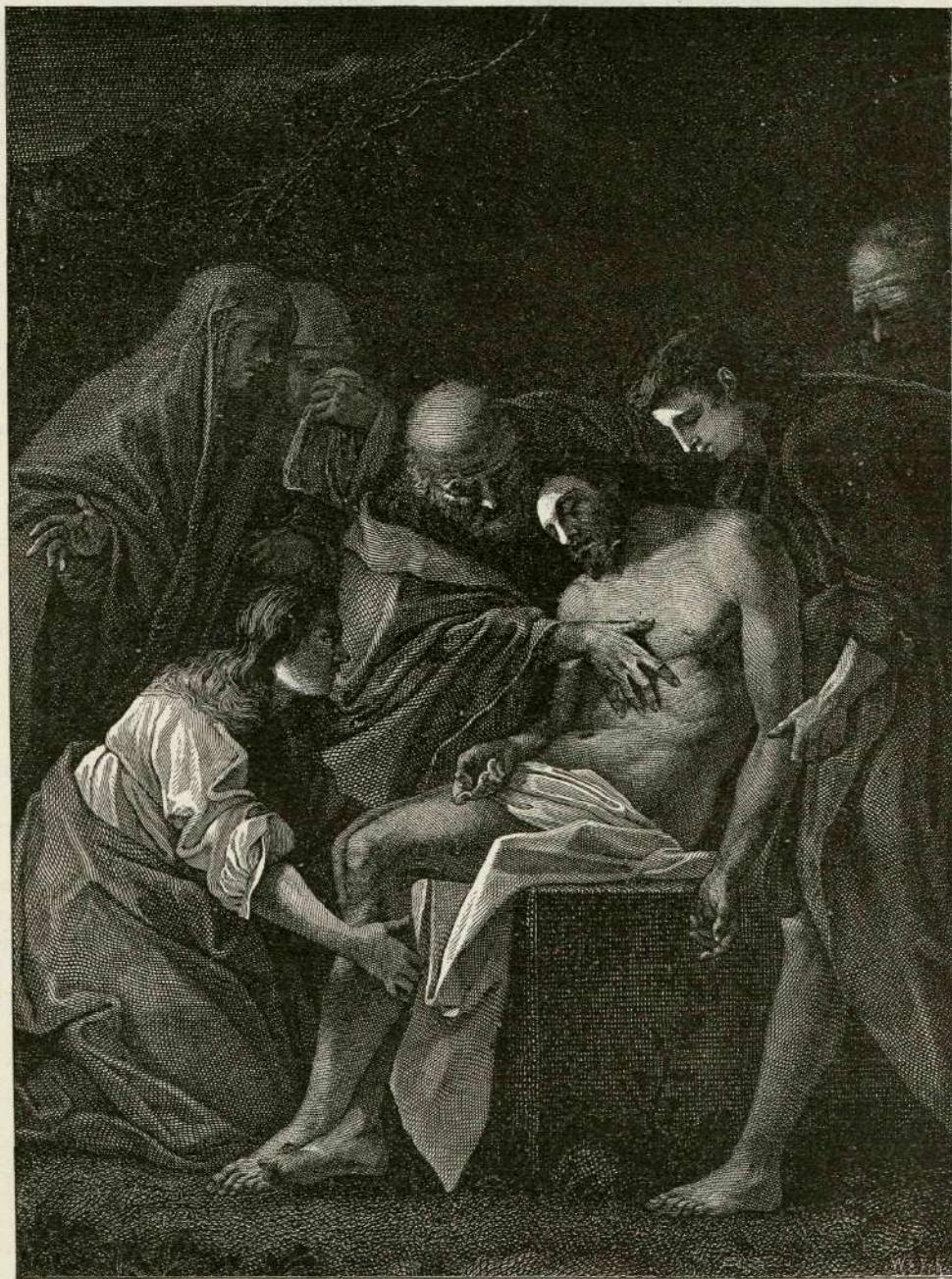

poldne, ker je bila sobota, smo imeli sejo in sicer prvo. Zbrali smo se v bolj zakotni gostilni „pri Svitu“ za Ljubljano. Prihajali smo od raznih stranij posamezno tako, da nas

ni mogel živ krst zavohati. Ko smo [bili vsi zbrani, določili smo najprej, kakšno ime dajmo novemu društvu. In bili smo skoro vsi jedne misli, da se imenuj društvo „Pobratimija“, mi

Kristusa devajo v grob.

pa „pobratimi“. Kaj ne, krasno ime? In ta zavest: z menoj se bori drugih šestnajst tovarišev — pobratimov za iste vzore, — kako naj ti ne povzdiguje duha, ne tolaži in krepi?

Drugo opravilo je bilo to, da smo si izbrali vsak svoje društveno ime, s katerim se bomo med seboj klicali. Zbral si je vsak po svojem vkusu. Prepričan sem, da Te zanima, zato Ti